

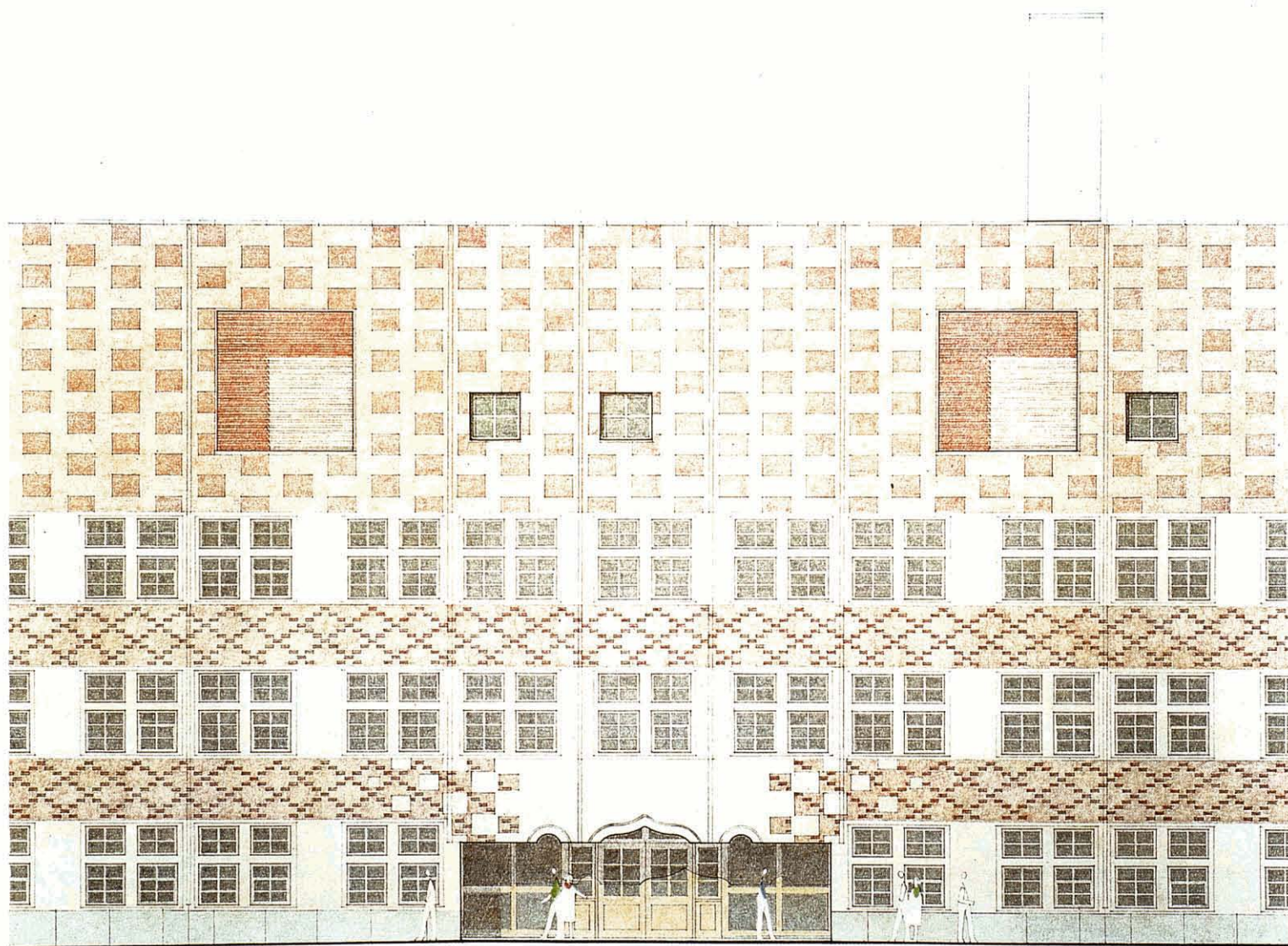
EL MOLECULAR BIOLOGY BUILDING

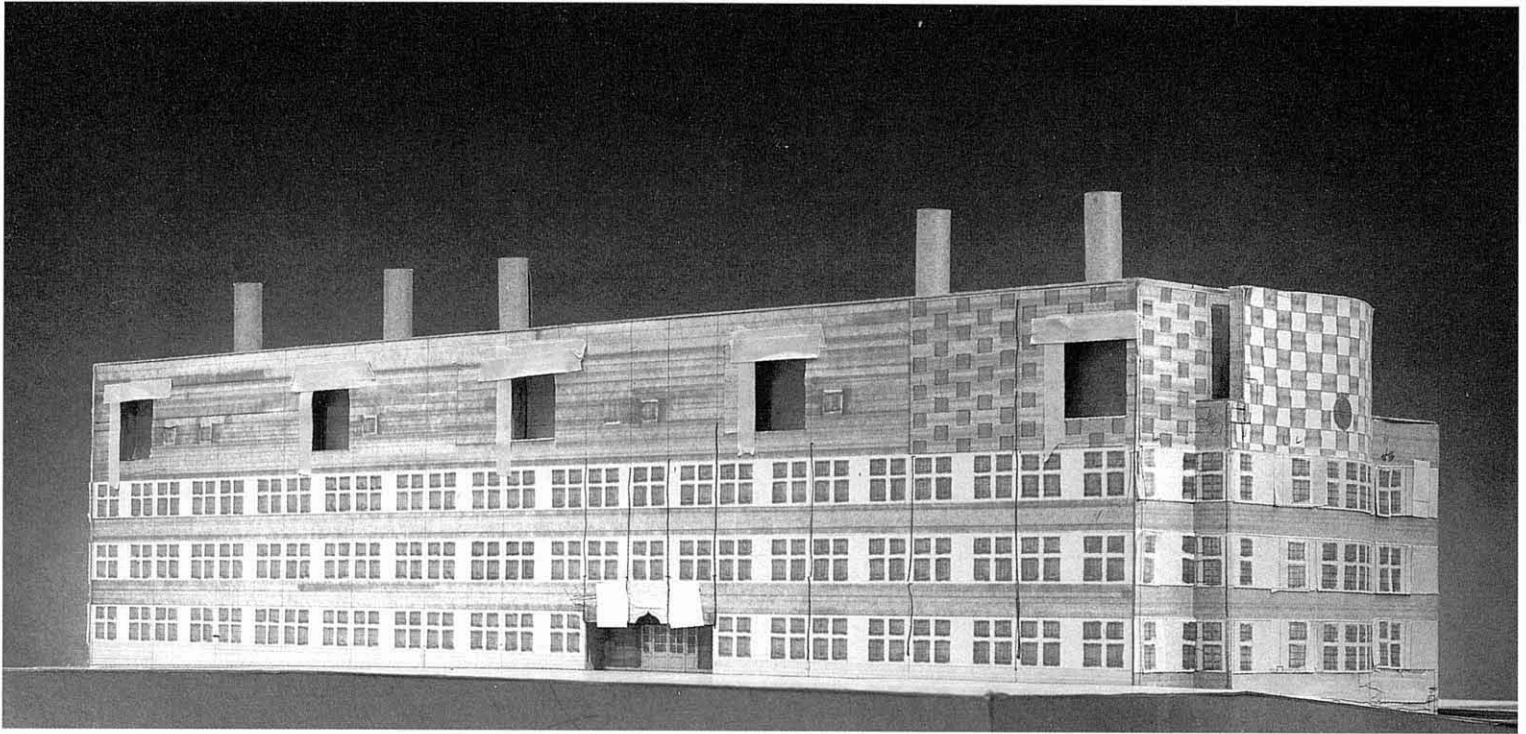
VENTURI, RAUCH I SCOTT BROWN, Arquitectes

PAYETTE ASSOCIATES (BOSTON).

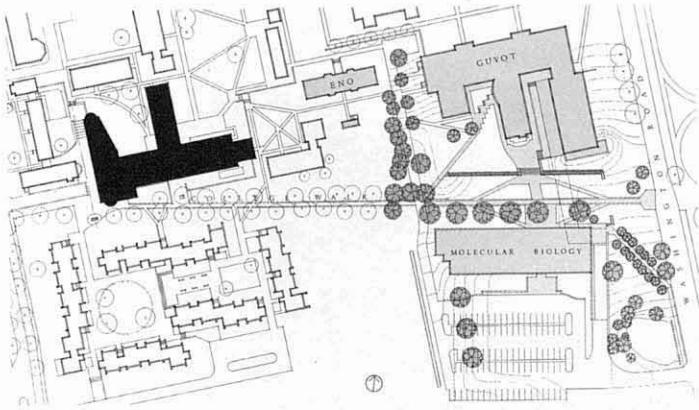
Cost, 29.000.000 dòlars

Acabament previst, 1985

2

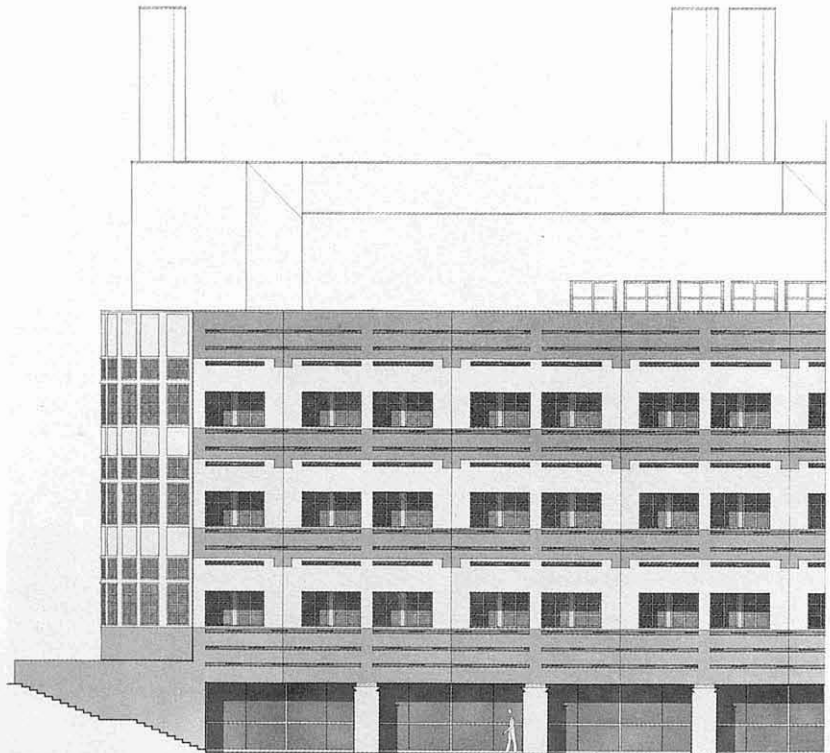
3

1. Fragment de la façana Nord.

2. Maqueta de treball, vista desde la façana Nord.

3. Plànol de situació. En negre, el Gordon Wu Hall.

4. Fragment de la façana Sud.

4

Aquest és un cas en el qual treballem conjuntament amb uns altres arquitectes, Payette and Associates. Ells són uns experts de renom mundial en la construcció d'edificis d'investigació científica i s'encarreguen de l'edifici considerat globalment quant als plànols i d'altres aspectes. Nosaltres dissenyem l'exterior. Hem tingut una bona relació de treball. L'edifici va acabar tenint una escala desproporcionada respecte al context en què s'ubica a Princeton; la seva forma va resultar una mica estrafeta. És una mica el que anomenem una caixa de sabates. La nostra feina és dissenyar un bon exterior capaç de dissimular la forma i empetitir l'escala.

És una nau decorada i ens hem recolzat, essencialment, en l'aplicació del *pattern* i el ritme. La referència implícita era a les cases isabel·lines angleses que tenen aquest tipus de característiques. A més, l'estil del campus universitari de Princeton és isabel·lí. L'altra referència que vam tenir en compte va ser la dels molins de Nova Anglaterra, les velles fàbriques de la part occidental de Massachusetts, on també el que hi ha són edificis semblants amb ritmes parellers que es repeteixen una i altra vegada. I aquest edifici té un interior altament repetitiu, de manera que vam haver d'explotar aquesta característica. Aleshores, havíem de tenir una mena de ritme contrapuntístic a l'àrea on hi ha el pati mecànic. I també teníem *patterns* a diferents escales. En conseqüència, tot i que l'edifici sigui una mica sever i quasi inevitablement estrafet de forma, pensem que té una sèrie de qualitats complementàries i contrastants que li fan contrapunt. Aquestes qualitats són el ritme, els patterns, l'escala diferent i les associacions; és a dir, les característiques associatives que acabo d'esmentar.

La part de darrera és diferent perquè hi han uns retranquejos, per la llum, ja que està orientada al sud. I existeixen variacions menors que adquireixen gran importància en els extrems, i d'altres elements d'aquest estil. En qualsevol cosa com aquesta, una variació mínima és molt significativa. I, com en totes les nostres obres, invertim molt, molt de temps en els detalls d'aquest edifici. Però en el cas d'un edifici que és en certa manera tan sever, havíem de ser especialment curiosos amb aquests detalls.

(de l'entrevista)

It's a question here where we were working with another firm—Payette and Associates. They are world-renowned experts on scientific research buildings and they're responsible for the building as a whole, for the plans and other aspects of it. We're designing the exterior. We've had a good working relationship. It turned out that the building is very, very big in scale in relation to its context in Princeton. It turned out that it has a somewhat awkward shape. It's rather what we call a shoe box. And so our job was to create a good outside, doing something to disguise the shape and to diminish the scale. We did a great deal of the pattern on the outside of the building.

It is a decorated shed. Essentially what we've relied on here is applied pattern and rhythm. What we referred to here was English Elizabethan houses which have qualities like this and this part of the campus at Princeton is kind of Elizabethan Style. And the other thing that we looked at were New England Mill Buildings, the old factories, in Western Massachusetts, again where you get buildings with even rhythms that

go on and on. And so this building was highly repetitive inside. So we had to exploit that and then we had to have sort of a contrapunctal rhythm up here in this area where the mechanical court is. And then we had patterns which had different scales. So even though the building is quite severe and almost awkward in its inevitable form, we think it has these complementary or contrasting qualities that work as a counterpoint to that, which are the rhythm, the patterns, the different scale, and the associations—the associational qualities I just mentioned.

The back is different because there's an inset, because of the light, because it's facing south. And there are slight variations that become very important on the ends and things like that. In anything like this, a slight variation is very significant and we spent much, much time on the details of this building, as we do on all our buildings. But we particularly did here because the details are extremely important in a building that is so severe, in a way.

(from the interview)